ఈవారం... ఒక కథ

అభిరుచి

ముప్పై ఏళ్లు చేరువవుతుంటేనే..పి[illegible] తమైన కోట్లాది ఆస్తిని పెంచిపోషించాల్సిన బాధ[illegible] చేపట్టాడు రవికాంత్.

యు.కె.లో ఎంబిఏ పూర్తి చేసి తిరిగివస్తూ నెల్లాళ్లు చుట్టుపక్కల దేశాల అందాలు చూసొ[illegible] నని తండ్రిని రిక్వెస్ట్ చేసాడు. తండ్రి "సరే ఎంజా[illegible] చేయి" అని గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చాడు.

రవికాంత్ విదేశవిహారంలో ఉండగా తండ్రికి హార్ట్ ఎటాక్..అర్జెంట్‌గా ఇంటికి రమ్మని పిలుపందింది.

ఆఘమేఘాలమీద ఇంటికి చేరి- హాస్పిట ల్‌కెళ్లాడు. హైదరాబాద్‌లో వాళ్ల కంపెనీల్లో పని చేస్తున్న వందలాదిమంది జనం హాస్పిటల్ ముందు గుమిగూడి ఉన్నారు. అందరి మొహంలోని ఆందోళనలో తన తండ్రిమీద ఉ[illegible] కృతజ్ఞతాభావం కనిపిస్తోంది. ఆ హాస్పిటల్ కు[illegible] వాళ్లు నడపుతున్నదే.

కొంతమంది పెద్ద ఉద్యోగస్తులూ, స్టాఫ్ డాక్ట[illegible] కూడా రవికాంత్‌ని రిసీవ్ చేసుకున్నారు.

ఐసీయూలో ఉన్న తండ్రిని రవికాంత్ చూశా[illegible]

తండ్రి రవికాంత్‌ని కళ్లతో ఆశీర్వదించి, తృ[illegible] కళ్లుమూసుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత-అడ్వొకేట్లూ..వీ[illegible] నామా..హక్కులూ..బాధ్యతలూ..క్లైములూ కేష[illegible] డీల్సూ అన్నిటిలోనూ బిజీ అయిపోతున్నాడు [illegible]కాంత్.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనే కాదు బెంగుళూరు, మద్ర[illegible] లాంటి మహానగరాల్లోనూ రవికాంత్ తండ్రి వ్యా[illegible] రాలు విస్తరింపజేశాడు. రియల్ ఎస్టేట్ న్యు[illegible] పేపరు, కాటన్ మిల్లులూ, కార్పొరేట్ ప్రైవేట్ [illegible] జీలు, కార్పొరేట్ హాస్పిటల్స్ అన్నీ ఆయన స్వార్జి[illegible] ప్రతీ సంస్థకీ నమ్మకస్తుల్ని మేజర్లుగా పెట్టి ఆ[illegible] ఛైర్మన్‌గా ఉండేవాడు. ఆ సంస్థలన్నిటికీ మకు[illegible] పెట్టిన కొత్త ఛైర్మన్ రవికాంత్.

రవికాంత్ సర్వసమర్థుడన్న నమ్మకంతో, మ[illegible] వాడన్న ధీమాతో నిశ్చింతగా గుండె ఆపేసుకున్నా[illegible]

రవికాంత్ తను నిర్వహించవలసిన ప్రతీ సంస్థకీ ఒక పి.ఏని అపాయింట్ చేసుకున్నాడు. ఓవరాల్‌గా తనకో పర్సనల్ మేనేజర్-ఇలా ఏర్పాటు చేసుకు న్నాక-సెంట్రల్ ఆఫీసు నుంచి టెలీకాన్ఫరెన్సులతో, ఇంటర్నెట్ సర్వీసుల్తో ఛైర్మన్‌గా తన చదువునీ, చురుకుతనాన్నీ, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్నీ వినియో గిస్తూ మంచి పేరే పొందుతున్నాడు.

ఏ కంపెనీలో కాన్ఫరెన్స్‌కెళ్లినా అందరితోబాటు ఫైవ్‌స్టార్ భోజనం చేయటం అతనికి మొహం మొత్తుతోంది.

ఈ సూట్‌లూ కోట్లూ టైలూ బూట్లూ ఏసీ రూములూ అన్నీ అతనికి రొటీన్ అనిపించి బోరుకొ డుతోంది. కానీ ఓ పదవికి ఓ వేషం ఉండాలి! డ్రైవరూ-ఆఫీసుబాయ్ కూడా. ఇలా రొటీన్ డ్రస్‌లు చిరాకని యూనిఫాం మానేస్తే..అనే ఇంగితంతో సర్దు కుపోతున్నాడు.

ఒక రకంగా వాళ్లు అదృష్టవంతులు. షిఫ్టు అవ గానే ఇంటికెళ్తారు. వెచ్చగా స్నానం చేసి ప్రేమగా భార్య వడ్డించే పచ్చడి మెతుకులైనా ఎంత రుచిగా వుంటాయి... అనిపిస్తుంది అప్పుడప్పుడు.

★ ★ ★

బెంగుళూరు వెళ్లటానికి కారు బైల్దేరింది.

పక్కారోడ్‌లో ఏదో పార్టీ మీటింగ్ కోసం రద్దీగా వాహనాలూ కార్యకర్తలూ వెళ్తున్నారు. "వాళ్ల వెన కాలే పెళ్లి ఊరేగింపులా వెళ్తే ఎప్పటికి వెళ్తామో..ఒక సైడ్ రోడ్ తీసుకో"మని మేనేజరు సలహా. పి.ఏ ఆమోదించాడు. ఛైర్మన్ 'సరే' అన్నాడు.

డ్రైవర్ ప్రకాశ్ దారి మళ్లించాడు.

వెనక సీట్లో ఛైర్మన్‌గారూ మేనేజరుగారూ కూర్చు న్నారు. ముందు సీట్లో పి.ఏ. ఉన్నాడు.

"ఈ రోడ్ మరీ వరస్ట్‌గా ఉంది" పి.ఏ. సలహా చెప్పిన మేనేజర్ మనస్సు చివుక్కుమనేట్లు అన్నాడు.

పోను పోనూ రోడ్డు మీద రిస్కీడ్రైవ్ చేయవల్సి స్తోంది డ్రైవర్ ప్రకాశ్-మధ్యమధ్యలో 5-10 అడుగుల మేర నిలవ వాననీరు-

"ఏ నీటికింద ఏ రాళ్లున్నాయో జాగ్రత్త" అంటు న్నాడు పి.ఏ. ఒక్కోసారి, కారాపి ప్రకాశ్ ఆ నీటిలో నడుస్తూ చూస్తున్నాడు.

"మడమ లోతుకన్నా ఎక్కువ లేదు లెండి"-అంటూ కారు స్టార్ట్ చేస్తున్నాడు.

ఒకచోట 'టక్'మని కుదుపుతో కారాగింది. కారు వెనకచక్రం ఒక 'గంత'లో పడింది. ఏ గేర్లోనూ టైరు బైటకి రాలేదు.

"నెట్టాలా" పి.ఏ. అడగటంలో ఎన్ని వంకర్లు న్నాయో... ప్రకాశ్‌కీ మేనేజర్‌కీ తెల్సు-ఛైర్మన్‌కి చిరాకు కలగలేదు.

"కాస్సేపు కొత్త పని..వెరైటీగా ఉంటుంది. దిగండి మేనేజరుగారూ" అంటూ ఛైర్మన్ దిగాడు.

"సార్ సార్ మీరొద్దు సార్..మీరు కూచోండి" అన్నాడు పి.ఏ.

"సర్లేవయ్యా-కాస్తసేపు ఆకాశం కింద నిల బడి-నేచురల్ గాలి పీల్చుకుని పాదయాత్ర చేద్దాం"

ప్రకాశ్ మొహమాటంగా "సార్..స్టీరింగ్ దగ్గ రుంటే.."

"అవసరం లేదన్నానా?" ఛైర్మన్ మందలింపుగా అన్నాడు.

ముగ్గురు వెనక్కి వచ్చారు శ్రమదానానికి సిద్ధ పడి.

"ఇక్కడేదో..ఆయిల్ లీకేజి..వీడి కేరేజి పడి వుంటుంది" కనిపెట్టి చెప్పాడు ప్రకాష్.

"ఛీ..వెధవకంపు-ఇంగువో వెల్లుల్లిపాయో" చిరాకు పడుతూ మేనేజర్ అన్నాడు. "ఏయ్ ప్రకాశ్...ముందు ఇది క్లీన్ చేయ్" గర్జించాడు.

"సారీ సార్ వన్ సెకన్" గట్టిగా అరచినందుకో

ఛైర్మన్ ఇవేం పట్టించుకోవట్లేదు. కమ్మటి ఇంగువ పరిమళం చూస్తుంటే అమ్మ గుర్తొస్తోంది.తను బోంబే హాస్టల్‌లో వుండి చదువుతున్నప్పుడు, ఢిల్లీలో పీజీ చేస్తున్నప్పుడు, ఆఖరికి విదేశాలకి వెళ్తున్నప్పుడు- అమ్మ గోంగూర వెల్లుల్లి పచ్చడీ, మాగాయి ఇంగువ వేసి.. ఇలా ఎన్నెన్నో సీసాలూ, డబ్బాలూ నింపి ఇచ్చేది- ఇదే పరిమళం-ఇదే వాసన.

తుడుస్తున్నాడు.

లోపల కార్లో కాన్ఫరెన్స్‌లో డిన్నర్ అయిటమ్స్ మెనూ చెప్తున్నాడు-'షరా మామూలే' అనుకున్నాడు ఛైర్మన్.

"ఓకే..ఓకే..మీకిష్టమైనవన్నీ చెప్పండి. ఇవన్నీ నాతో చెప్పక్కర్లేదు" అన్నాడు అక్కను కన్పడనీయకుండా.

కొంతసేపటికి ప్రకాష్ వచ్చాడు- ఆరు చేతులు కారు ఇంజన్‌కి బలంగా సాయపడ్డాయి-కారు కదిలింది.

"ఇంకా పరిమళం ఉంది" అనుకున్నాడు ఛైర్మన్.

"కంపుపోలేదు బాగా కడుగు" ప్రకాష్‌ని హెచ్చరించాడు మేనేజర్.

★ ★ ★

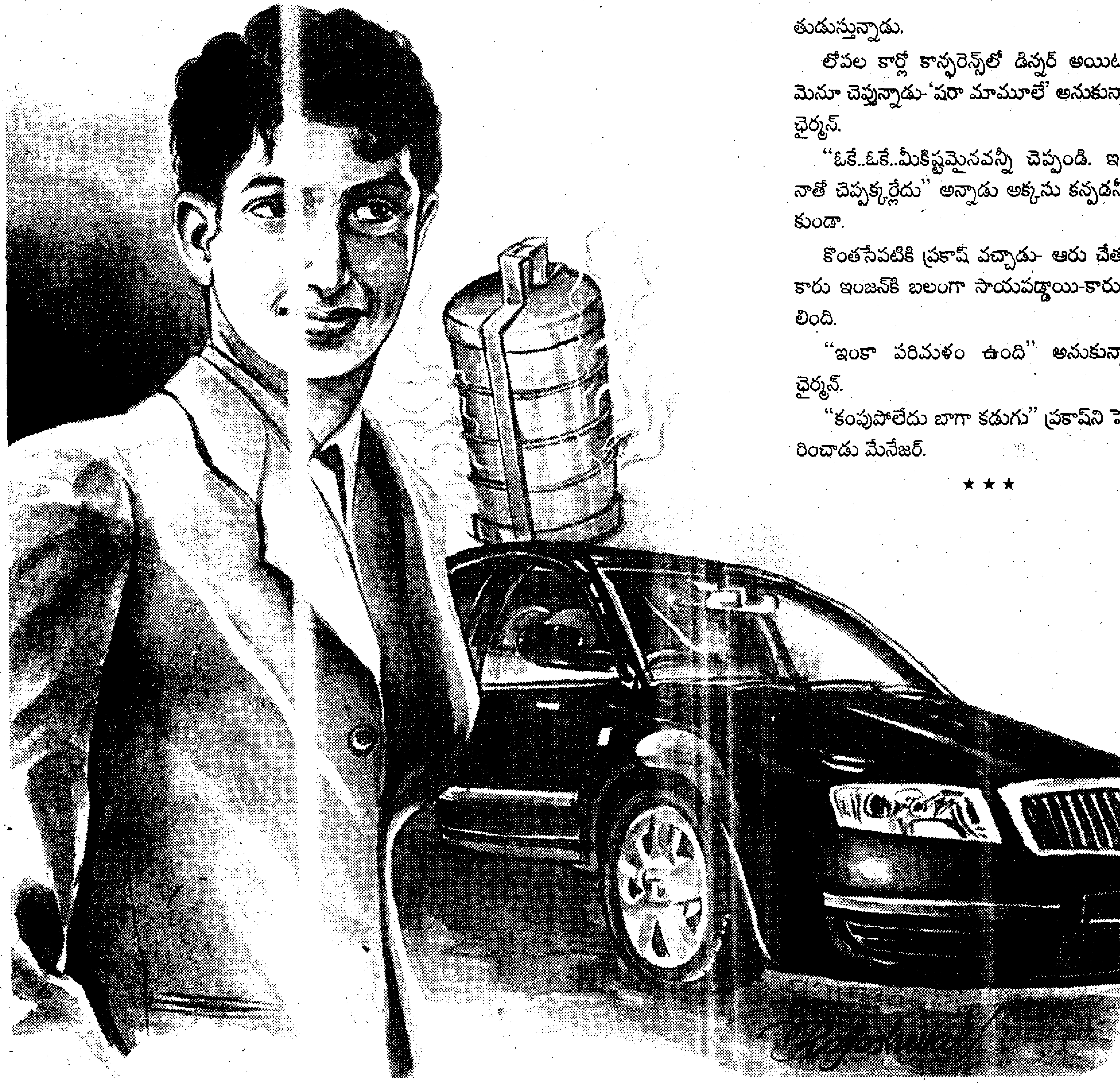

వెయిట్ చేయించినందుకో అసలీ రోడ్డు మీద డ్రై చేయించినందుకో..తెలిసీ తెలియకుండా మే ర్ నసిగాడు.

ఛైర్మన్ ఇవేం పట్టించుకోవట్లేదు కమ్మటి ఇంగువ పరిమళం చూస్తుంటే అమ్మ గు స్తోంది.

తను బోంబే హాస్టల్‌లో వుండి చ వుతున్నప్పుడు, ఢిల్లీలో పీజీ చేస్తున్నప్పుడు, ఆఖ కి విదేశాలకి వెళ్తున్నప్పుడు- అమ్మ గోంగూర వెల్ల పచ్చడీ, మాగాయ్లూ ఇంగువ వేసి... ఇలా ఎన్నెన్నో సాలూ, డబ్బాలూ నింపి ఇచ్చేది- ఇదే పరి ళం-ఇదే వాసన-

అమ్మ పోయాక- ఇంతటి కమ్మటి ాసనలు ఎక్కువగా తన నోరుని ఊరించలేదనే చె లి.

ఛైర్మన్ లోంచి...రవికాంత్‌ని గత జ్ఞాపకాలకి తీసుకెళ్లింది ఆ క్షణం.

"మీరండి.. లోపల కూచుందాం. వీడి క్లీనింగ్ అయ్యేప్పటికి పది నిముషాలు పడుతుంది."

ఇంకాస్సేపు అక్కడ నించోవాలనే అనిపించింది.

'తనొక్కడూ ఈ జర్నీలో ఉండి వుంటే ఖచ్చితంగా ఆ కేరేజీ తను లాక్కునో డిమాండ్ చేసో ఖాళీ చేసుండేవాడు' తన ఊహ తనకే నవ్వొచ్చింది.

తన హోదా అంతస్తూ డబ్బూ దస్కం ఒక్కోసారి ఇష్టాలకి ఎన్ని ప్రతిబంధకాలో-

కార్లోకి నడిచారు ముగ్గురూ.

ప్రకాశ్ కేరేజీ మూత సర్దేసి..ఈ సార్లు కారు తోయడానికి వీలుగా 'లీక్' అయిన పచ్చడి ఊటని మధ్య ఊళ్లలో ఉన్న కల్టివేటెడ్ ఫామ్స్ చూసుకున్నాక మరో ఆరు గంటలకి బెంగుళూరు హోటల్ రూమ్ ముందు కారాగింది.

బుక్ చేసిన రూమ్ చూసి రావటానికి..

మేనేజరూ పి.ఎ. పరిగెట్టారు-

ఆ గేప్‌లో.."ఇందాకటి పచ్చడీ.." అంటూ...మొదలెట్టేడు తనకీ తెచ్చిపెట్టమని అడుగుదామని...నసుగుతుండగా-

"మన సూట్ రడీ సార్.." అంటూ ఇద్దరు ఛీఫ్‌లూ వచ్చేసారు.

ప్రకాశ్‌కేసి...చూసి..విరక్తిగా వెళ్లిపోయాడు చైర్మన్ రవికాంత్.

*